

to reach the highest possible quality of the legislative texts of the EU. The training process presupposes following legislative procedures from the beginning to the end, i.e. from the time that the European Commission proposal arrives at the EU Parliament until the publication of the law in the official journal.

Another task of a lawyer linguist is to look through the drafts of laws to ensure that every language version of a legal document says the same thing. They also have to attend the EU delegates meetings in order to negotiate the final versions of the papers and discuss all the changes that were suggested for the documents. All these skills need to be trained and refined during the education process of Applied Linguistics students.

Doczekalska [3, p. 344] points out the EU multilingualism enables citizens to communicate with EU institutions in their own language. Furthermore, they can understand the law if they are bound by it and they can enforce their rights conferred by EU legislation before EU courts in their own language. Thus, the issue of translation becomes even more important in such a multilingual and multilegal environment [4, p. 61].

References

1. The EU in Brief. URL: https://europa.eu/european-union/about-eu/eu-in-brief_en
2. Charter of Fundamental Rights of the European Union. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:12012P/TXT>
3. Doczekalska A. Drafting and Interpretation of EU Law — paradoxes of legal multilingualism / Günther Grewendorf and Monika Rathert (eds). *Formal Linguistics and Law*. Berlin: de Gruyter, 2009, P. 339–370.
4. Čavoški A. Interaction of law and language in the EU: Challenges of translating in multilingual environment, Issue 27, University of Birmingham, 2017, P. 58-74.

Бондаренко В. А.

кандидат юридичних наук,
Львівський державний
університет внутрішніх справ

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ РОЗВИТКУ УСНОГО ІНШОМОВНОГО МОВЛЕННЯ ФАХІВЦІВ ІЗ ПРАВА

Всі люди протягом життя здатні опанувати кількома мовами. Якщо рідна мова спонтанно засвоюється в ранньому дитинстві, то навчання іноземної мови полягає в тому, щоб сформувати вміння іношомовної мовленнєвої діяльності завдяки оволодінню системою

мови через мовлення в процесі цілеспрямованого спілкування. Незважаючи на досягнення методичної науки і постійну роботу з удосконалення системи мовної освіти в нашій країні, проблема розвитку вмінь усного мовлення здобувачів вищої освіти залишається актуальною.

Усне мовлення як складний процес складається з концептуалізації (осмислення), формулювання думки, виголошення думки, контролю (включаючи корекцію) і містить такі навички: використання граматики, лексики і функцій мовлення (пояснення, прохання, погодження з думкою, висловлювання своєї думки тощо); використання відповідного стилю мовлення (офіційного, неофіційного); використання маркерів зв'язаного мовлення (інтонація, наголос, темп, поєднуючі елементи тощо); формування різноманітних висловлювань (розмова, дискусія, презентація, розповідь тощо); використання інтерактивних стратегій (візуальний контакт, жести, почерговий вступ у бесіду, перефразування тощо); формування вільного мовлення [1, с. 73–74].

У навчанні усного мовлення мовцю необхідно брати до уваги такі аспекти: враховувати мету, ситуацію, тип співрозмовника. Якщо видно результат того, що у здобувачів не виникає труднощів з цим, то з повною впевненістю можна сказати, що у них вже сформовані комунікативні або комунікативно-мовленнєві вміння.

Володіти таким умінням – це вміти правильно вибрати стиль мовлення, підпорядкувати форму висловлювання завданням спілкування, вжити найефективніші (для цієї мети і ситуації) мовні (і немовні) засоби.

Зимня І. О. дає таке визначення вмінню говорити іноземною мовою: це «здатність людини виражати думки або сприймати висловлювання мовою, що вивчається» [2].

В іноземній мові виділяють такі вміння: читання, аудіювання, письмо та говоріння. Якщо коротко, вміння читання – це сприйняття писемного мовлення. Уміння аудіювання – це здатність сприйняти іншомовне усне мовлення. Уміння письма – це передача думок в письмовій формі. Уміння говоріння – це здатність передати власну думку, причому виділяють діалогічне і монологічне мовлення.

Звідси випливає наявність ще двох умінь, одне з яких – вміння логічного зв'язку всіх частин тексту, а друге – вміння миттєвої реакції на репліки співрозмовника.

Основою всіх умінь завжди виступають навички і знання. Зміст висловлювання – це база умінь, а форма – фундамент навичок. Якщо здобувач досконало володіє і лексичними, і граматичними, і

фонетичними засобами, то він може відключитися від форми побудови висловлювання і приділити всю увагу змісту. Навички – це автоматизований компонент уміння. Уміння завжди носить тільки творчий характер.

На підставі вищевикладеного можна сформулювати низку педагогічних умов, які сприятимуть підвищенню рівня вмінь усного мовлення:

- забезпечити якомога більш насичене мовне середовище на заняттях з іноземної мови;
- створити на занятті теплу, оптимістичну атмосферу доброзичливої підтримки і віри в успіх;
- враховувати індивідуальні особливості здобувачів;
- навчати іноземної мови на комунікативній основі;
- будувати процес навчання, орієнтуючись на сучасні досягнення лінгводидактики і лінгвопсихології.

Хоча це далеко не повний перелік педагогічних умов, але в сукупності з іншими чинниками навчання іноземної мови вони можуть сприяти підвищенню рівня вмінь усного мовлення.

Необхідно забезпечити значно більше практики в сприйнятті усної мови, бажано, в супроводі мотивуючого відеоряду, перш ніж здобувач буде готовий створити власне висловлювання. Важливим моментом є й те, щоб застосовувати вправи, які зможуть забезпечувати мотивацію до вирішення життєвих завдань засобами іноземної мови (наприклад, рольові ігри «На суді», «Затримання злочинця» тощо), творчо добирати додатковий матеріал насамперед мультимедійного характеру. Це можуть бути відеофрагменти, продукти інформаційно-комунікаційних технологій, зміст яких більше пов'язаний з нагальними питаннями, що цікавлять здобувачів. Завдяки залученню додаткових мультимедійних ресурсів будуть створені сприятливі педагогічні умови, про які йшлося вище.

Отже, можна стверджувати, що деякі недоліки наявних навчально-методичних комплексів не повинні стати перешкодою на шляху до формування вмінь іншомовного мовлення. Спеціально створені педагогічні умови і використання додаткових матеріалів сприятимуть ефективному оволодінню іншомовним усним мовленням.

Список використаних джерел

1. Зеленська, О. П. Навчання усного іншомовного мовлення здобувачів вищої освіти в нелінгвістичній магістратурі. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова*. Серія 5 : Педагогічні науки : реалії та перспективи : зб. наук. праць. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2018. Вип.

62. С. 72–76.

2. Зимняя И. А. Педагогическая психология. Учебник для вузов. Москва: Издательская корпорация «Логос», 2000. 384 с.

Васильєва Д. В.,
курсант I курсу
факультету підготовки фахівців
для підрозділів кримінальної поліції,
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ
Науковий керівник: Стрюк Є. В.
старший викладач кафедри
українознавства та іноземних мов,
Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ

ВАЖЛИВІСТЬ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДЛЯ СПІВРОБІТНИКА НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

Тема дослідження є актуальною сьогодні, можна сказати, що на тому рівні на який виходить Національна поліція України усі поліцейські повинні знати іноземну мову. Так як, англійська є мовою усього світу, варто сказати, що до її вивчення слід підійти більш поглиблено та вивчати саме її профільно, для сприйняття поліцейським потрібної для нього інформації у своїй роботі. По-перше, англійська мова допомагає досягнути прогресу у міжнародному співробітництві, що є досить важливим, по друге, поліцейський неодноразово стикається з ситуацією, коли йому слід пояснити порушнику причину зупинки, або ж для швидкої та оперативної допомоги жертві, яка стала заручником певних обставин і звернутись може тільки до поліцейського. Не менш важливо допомагати іноземцям знайти дорогу у потрібне місце, а така потреба виникає доволі часто, зважаючи на прийняті нещодавно Україною Євро 2012 та Євробачення, під час яку Україну відвідали десятки тисяч туристів, багато з яких потребували кваліфікованої допомоги.

Відповідно до нестабільної економічної ситуації та реформування системи правоохоронних органів, підвищуються вимоги до кваліфікованості співробітників поліції. Впроваджуються нові форми та методи підготовки фахових поліцейських із залученням інформаційних технологій, та нових методів комунікативного підвищення у сфері ведення діалогів безпосередньо самого поліцейського з громадою. Іноземна мова – це значна частина